

فقدان قانون سلامت روان در کشور ما یکی از کمبودهای سیستم قضایی و روان پزشکی می باشد. پیش نویس این قانون از سال ۸۲ آغاز و پس از کار کارشناسی وسیع با بسیاری از متخصصین رشته های مختلف و سازمان ها و نهادها و دانشگاه های کشور همراه با برگزاری دو کارگاه کشوری سرانجام در سال ۸۷ در اختیار وزارت بهداشت قرار گرفت. از آن زمان تاکنون قانون فراز و نشیب های زیادی را طی کرده و فعلا در دستور کار هیئت دولت قرار دارد . از نکات مهمی که لازم است در قانون سلامت روان ایران به آن توجه کافی شود می توان به موارد زیر اشاره کرد:

۱. بستری اجباری بیماران روان پزشکی
۲. قانونمند شدن محدودسازی و درمان های تهاجمی
۳. توجه خاص به موضوع قیمومت
۴. انگ زدایی از بیماران روان پزشکی
۵. قصور در مراقبت و درمان های روان پزشکی
۶. ارزیابی صلاحیت حضور در دادگاه

۷. لزوم احداث بیمارستان روان پزشکی ایمن با استانداردهای قانون سلامت روان

۸. توجه به خدمات جامعه‌نگر بیماران روان پزشکی

دکتر روناک میهن، روان‌پزشک، عضو هیئت علمی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

۲۵ اسفندماه ۹۷

منبع: کتاب قانون و روان پزشکی، دکتر سید مهدی صابری